



Autorka textu: Pavlína Hanáková  
Přítel na telefonu: 770 192 603



## PROLOG

Začínalo být chladno. Jirka zvaný Jerry už raději vstal, aby se nenachladil. Na zemi u nohou mu seděl Čapa. Říkali mu tak, protože měl opravdu velká chodidla. Upřeně se díval Haně na ruce. To Kloky se díval Haně hlavně na kolena. Byla odřená, až jí z nich tekla krev. Seděla na trávě a vyprávěla, co se jí stalo.

Na tvářích měla zaschlé potůčky slz. To, co držela Hanka v rukou, vypadalo víc než zajímavě. Seděli na stráni nad Palavou a přemýšleli o tom, co jim Hanka říká. Vyprávěla a všichni hltali každé její slovo: „Tu truhličku jsem našla jen náhodou. Bráška zase zdrhnul ze hřiště. Mamka je v práci, takže jsem ho dostala na starost. Když jsem zjistila, že na hřišti není, šla jsem ho hledat. Jedna paní říkala, že letěl přes silnici. Došlo mi, že šel určitě zase čučet na ty polystyrenové labutě.“ Hanka si otřela hřbetem ruky tvář, jako by jí po ní tekla slza. Žádná tam ale nebyla.

Jerry a Kloky spolu seděli ve školní lavici už od první třídy. Tak se taky potkali. Do stejné třídy chodila i Hanka.

Čapa se k nim přidal až ve třetí, když se přistěhoval do centra města ze Severu. Změnil i školu. V bývalé škole ho šikanovala partička kluků. Ta Čapova šikana se jim tak nějak vryla do životů. Přinesl si ji s sebou. Když k nim do školy nastoupil, vypadal jako podivín. Byl hodně roztěkaný a nedůvěřivý. Kluci po jeho přítomnosti nijak moc netoužili, ale Hanka od nich ze třídy v sobě objevila ochranný pud. To asi proto, že byla zvyklá ochraňovat mladšího brášku. Takže se postupně od Čapy dozvěděla všechno, co mu Severáni prováděli. Všechny je to spojilo a začali si říkat Blaníci. Se Severany se od těch dob prostě neměli rádi.

Hanka chvíli mlčela a pak pokračovala ve vyprávění. „Brášku jsem našla, jak leze na zed' v zámeckém parku. Lezl na tu vysokou u rybníčku. Byl už hodně vysoko, a kdyby spadnul, srazí si vaz. Lezla jsem za ním a chytla se kamene, který se uvolnil. Spadla jsem. Do jedné nohy mě trefil ten kámen a do druhé truhlička. Musela tam být zazděná.“ Přejela rukama po roztržených kalhotách, jako by je chtěla oprášit a sykla přitom bolestí.

Když se Hanka po pádu trošku vzpamatovala, hned začala truhličku prozkoumávat. Vypadala starobyle. Když ji Hanka otevřela, hned jí bylo jasné, že tohle je něco! V truhličce byly hodně starodávné papíry. A na papírech nějaké šifry. Rozluštit je, to bude oříšek. Proto svolala tuhle poradu. Třeba najdou poklad!?!